

Budgettet er opført med 288,000 Kr. Jeg vil gerne sige et Par Ord herom.

De grønlandske Budgettal er meget usikre, usikrere end de fleste andre Budgettal, hvilket ligger i Sagens Natur, da Handelsmomenter her spiller med ind. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i 1910—11 var der beregnet et Underskud paa 316,000 Kr., men Regnskabet viste et Overskud paa 83,000 Kr. I 1912—13 beregnede man et Underskud paa 405,000 Kr., Regnskabet viste et Underskud paa 165,000 Kr. I Aar er der altsaa, som det ærede Medlem nævnedes, anslaaet et Underskud paa 288,000 Kr. Men selve dette Tal giver i Virkeligheden slet ikke nogen Oplysning om det sande Forhold. Budget og Regnskab er mere end uforstaaelige. Jeg tror, ingen Indenrigsminister, der har forelagt et grønlandsk Budget, i Virkeligheden har helt vidst, hvad det var, han forelagde. Ja, jeg tror, at der maaske knap i den grønlandske Ledelse er nogen, som helt ud ved, hvad det er, der forelægges. Regnskabet er uhyre vanskeligt at trænge til Bunds i. Saa vidt jeg kan forstaa, anvendes der endnu ældgamle Regnskabsformer fra Enevældens Tid. Der er Konti paa dette Regnskab, hvis Oprindelse man neppe aner, og hvis Hensigt man heller ikke forstaaer. Finanslovkommissionen, som jo rummede nogle af vore mest indsigtfulde Mænd, gav fortabt overfor dette Regnskab. De opgav selv at forsøge paa en Omlægning deraf, medens de paa alle de øvrige Omraader tilvejebragte nye Regnskabsformer. Der er dog en Ting i dette Regnskab, som er ganske klar, som jeg ikke tror, man har været tilstrækkelig opmærksom paa tidligere, det er, at det Aarsresultat, som tilkendegives ved Budgettet og Regnskabet, i Virkeligheden er ganske tilfældigt. Regnskabet omfatter jo ogsaa den i Administrationen udviklede Handel. Vi fører store Beholdninger af Varer op til Grønland, hvor der konstant maa være en Varebeholdning. Fra Grønland fører vi herved store Beholdninger af grønlandske Varer, som sælges. Men der tages i Regnskabet intet som helst Hensyn til disse Beholdningers Tilstand ved Regnskabsaarets Udgang, om de f. Eks. i Grønland er blevet formindsket i Forhold til det foregaaende Aar, og om Varebeholdningerne herved maaske er blevet forøget. Det er, saa vidt jeg kan forstaa, et meget primitivt Kasseregnskab, der føres paa dette Omraade. Hvad der faktisk gives ud og faktisk tages ind, det staar der, og

gennem en meget lang Aarrække fremkommer naturligvis rigtige Resultater. Men for det enkelte Aar er Resultatet ganske tilfældigt. Hvis man et Aar sender en mindre Vareladning op til Grønland, hvis der altsaa indkøbes forholdsvis lidt herved, men man saa i Grønland ikke blot sælger Aarets Varesending, men griber ind i Varebeholdningen, som var deroppe i Forvejen, medfører det et uforholdsmæssig gunstigt Resultat. Faar man herved store Varebeholdninger tilsendt, men af en eller anden Grund, Konjunkturerne paa Markedet f. Eks., sælger lidt og altsaa til Gengæld ved Aarets Udgang har saa meget mere, medfører det et uforholdsmæssig ugunstigt Resultat. Det siger sig selv, at man kun ved Opgørelse af Beholdningerne vil være i Stand til at vise Forretningens virkelige Gang. I de foregaaende Aar, navnlig i 1910—11, blev der sendt ret smaa Varebeholdninger til Grønland, rimeligvis fordi der tidligere var sendt noget for rigeligt. Men Sendingerne i 1910—11 og 1911—12 har været saa smaa, at man i Aar har været nødsaget til at forøge Varesendingen yderligere, hvilket altsaa vil medføre, at dette Aar kommer til at se ugunstigt ud i Forhold til de foregaaende, men paa en ganske misvisende Maade. Jeg nævnedes, at Finanslovkommissionen gav fortabt overfor dette Regnskab. Men det er klart, at en bedre Regnskabsføring er nødvendig, og dette har sikkert ogsaa været indset i min Forgængers Tid. Der har været ført Forhandlinger med to statsautoriserede Revisorer, og de har nu paataget sig en Omlægning af den grønlandske Administrations Bogholderi, saaledes at det kommer til at give klar Oversigt saavel over Handels Resultater som over Administrationen i dens Helhed. Det Forslag, som er indgivet, og som Handelen har anbefalet at modtage, er lovet saa betids udarbejdet, at Budgettet for 1915—16, altsaa næste Finanslovs Budget, kan anlægges derefter. De to Revisorer forpligter sig endvidere til Tilsyn med Bogføringen i det første Aar og til at yde Assistance ved den første Regnskabsafslutning. Paa Til lægsbevillingsloven i Aar vil jeg tillade mig at søge en lille Bevilling til at bringe disse Sager i Orden.

Det ærede Medlem for Fakse-Kredsen opfordrede til en bedre Udnyttelse af de grønlandske Rigdomskilder. Det var naturligvis meget ønskeligt, hvis saadanne Rigdomskilder kunde paavises og kunde